

To include the אימורים

לרבות¹ את האימורים² –

Overview

The אימורים teaches that we derive from לה' ³ אשר כי if a כהן eats the אימורים ריבוי תוספות discusses the need for this. חייב כרת he is בטומאת הגוף. Seemingly he should be חייב for eating the אימורים without the ריבוי. Why should the אימורים be more lenient than the בשר?!

אימורים בטומאת הגוף concerning eating ריבוי explains the need for a תוספות

– דסלקא דעתך אמינא אין חייבין עליהם משום טומאה הואיל ואין ניתרים –

For I may have thought that there is no (additional) liability for eating since they can not ever be permitted to be eaten⁴ –

– ורשינן במנחות בפרק הקומץ את המנחה (דף כה, ב) –

And we derive in מסכת מנחות in פרק הקומץ את המנחה from the juxtaposition of the והנפש אשר תאכל וגו' וטומאתו עליו and continues כל טהור יאכל בשר and ends with פסוקים that – בשר, ונכרתה וגו' –

– הניתר לטהורים חייבים עליהם משום טומאה –

Which is permissible to be eaten by טהורים, then there is a liability (of חיוב משום if it is eaten בטומאה, however בשר which is not לטהורים there is no ניתר לטהורים we may have thought that there is no לאו – **להכי איצטריך לרבויהו⁵ –**

Therefore it was necessary to include אימורים which are eaten הגוף that בטומאת הגוף for eating them חיוב כרת there is an

תוספות asks:

– מיהו קשה דבמעילה בפרק חטאת העוף⁶ (דף יב, ב) –

However there is a difficulty, for in מסכת מעילה העוף –

– דריש התם מאשר יקרב בכל הקדשים הכתוב מדבר –

¹ This תוספות is (seemingly) referring to the (second) לרבות את האימורים that is derived from the פסוק of והנפש אשר לה' טומאת הגוף, which discusses אשר לה'.

² The אימורים are those parts of a קרבן that are brought up upon the מזבח to be burnt, and are not eaten.

³ ויקרא (צו) ז, כ.

⁴ טמא or טהור and are never to be eaten regardless if they are brought on the מזבח אימורים.

⁵ The limitation of הניתר לטהורים will apply to other cases (בשר but not אימורים); if for instance the בשר became טמא before זריקת הדם, then since the בשר is not לטהורים there is no חיוב for eating it בטומאה. However concerning אימורים, the ריבוי teaches that there is a חיוב כרת for eating בטומאה, even though it is not לטהורים. See footnote # 8.

⁶ The משנה there states that anything which requires מתירין [such as the בשר הקרבן and the אימורים which require the מתיר of דם in order to be eaten or burnt on the מזבח], there is no איסור טומאה until the מתירים were offered (the דם was נזרק), and anything which has no מתירים (for instance the קומץ of the מנחה) there is איסור as soon as it was בכלי נקדש.

He derives there from the פסוק⁷ which states **אשר יקרב** that the פסוק is referring to all קדשים -

ויליף התם אימורים וכל שאין נותר לטהורים⁸ -

And the גמרא derives there from that פסוק concerning אימורים and anything which is not לטהורים נותר that there is a חיוב for eating it בטומאה. Why is the פסוק here necessary to teach us (again) the חיוב for eating בטומאה אימורים?

answers: תוספות

ורבינו שמשון⁹ תירץ דאיצטריך לרבווי דסלקא דעתך אמינא -

And the ר"ש¹⁰ answered that this ריבוי (from והבשר which is mentioned here) is also necessary, for we may have thought -

דלא יבא איסור טומאה ויחול על איסור חלב¹¹:

That the איסור חלב cannot come and rest upon the איסור טומאה which existed previously for the rule is אין איסור חל על איסור, this פסוק teaches us a specific ריבוי that in the case of חלב the איסור טומאה אימורים של חלב.

Summary

The פסוק of פרשת אמור in אמור אליכם וגו' וטומאתו עליו פסוק teaches us that there is a חיוב for eating any type of בטומאה (including אימורים); however our חל איסור טומאה is necessary to teach us that the פסוק of והבשר in פרשת צו is necessary to teach us that the חל איסור חלב (even) on חלב.

Thinking it over

איסור חל on איסור טומאה פסוק here teaches us that the תוספות concluded that the איסור חל because the טומאה איסור is an איסור כולל¹¹ or is it גזירת הכתוב חל. Is this a relative to חלב איסור חלב?¹²

⁷ אמר אלהם לדתיתכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהנה וטמאתו עליו ונקרתה הנפש ההוא מלפני אני יהנה. The פסוק reads: ויקרא (אמור) כב, ג.

⁸ The word אימורים does not appear there; neither does לטהורים נותר; rather it states וכל שאין לו מתירין (מהרש"ל). Rather תוספות means that since the פסוק is לטומאה פסוק it must include אימורים (which is a מתירין לו) as well (see מהרש"א). See previous footnote # 6.

⁹ It seems that שמשון ר' is explaining the initial question of תוספות (why a פסוק is necessary for אכילת אימורים). His explanation will also answer current תוספות question from מעילה.

¹⁰ The חיוב for אימורים in איסור טומאה באימורים חל, like חלב, ולבונה, טומאת הגוף of איסור חלב (where there already is a חל חיוב on account of the חלב) one would have thought that he will be only חל חיוב for חלב and not for טומאה.

¹¹ The איסור חלב includes all types of foods besides חלב; therefore it is called an איסור כולל. According to many opinions, איסור חל על איסור if the second איסור is an איסור כולל.

¹² See אברהם יגל.